

i yderste Nødsfald kunde gaa med til en Forhøjelse navnlig paa Postvæsenets Omraade, vilde jeg dog være villig til at forhandle derom, og hvis det ad den Vej lykkedes at overbevise mig om, at der ikke fandtes anden Udvej, kunde jeg ogsaa gaa ind paa, at det kunde være nødvendigt at tiltræde disse Forslag.

I Anledning af de Udtalelser, der bleve fremsatte forleden Dag af det ærede Medlem for Ruds-Vedby (H. L. Jørgensen), vil jeg udtale, at jeg i mangt og meget kan forstaa ham, og at jeg ogsaa under andre Forhold vilde kunne tiltræde en Del af den Argumentation, han benyttede. Men det forekommer mig, at disse Udtalelser, om de skulde have den tilsigtede Virkning, maatte have været fremsatte paa et tidligere Tidspunkt. Jeg synes, at de saa maatte være udtalte som et Memento til den højtærede Finansminister og til den Kommission, som af Ministeriet blev nedsat til Behandling af disse Forslag. Som Forholdene nu foreligge, tror jeg, at man i alt væsentligt maa holde sig til Forslagene, saaledes som de ere. Dermed være ingenlunde sagt, at man ikke paa enkelte Punkter skulde ønske Ændringer. Men naar det ærede Medlem vil bebrejde mig, at jeg under mit første Indlæg i denne Sag skulde have forsøgt at gøre Overbud, vil jeg meget bestemt protestere derimod, det er ingenlunde min Hensigt. Jeg kan ogsaa uden noget som helst Forbehold forsikre det ærede Medlem lige saavel som det høje Ting om, at naar disse Forslag forhaabentlig i Vinterens Løb blive ophøjede til Love, vil der ikke fra min Side blive Tale om noget som helst Forsøg paa senere at gøre Overbud. Jeg er ganske af den Mening, som er udtalt her fra forskellige Sider, ogsaa fra min ærede Meningsfælle for Frederiksberg (Ellinger), at der saa vidt muligt burde fastsættes et Tidsrum, i hvilket disse Love skulde bestaa, og at der først efter et længere Aaremaal kunde blive Tale om Revision — om det skulde være et Tidsrum af 20 eller 25 Aar, skal jeg ikke komme nærmere ind paa.

Jeg skal derefter tillade mig at omtale nogle af de andre Forslag. Jeg troede, at Forholdet vilde blive det, at man under disse Lønningsloves første Behand-

ling vilde indskrænke sig til først at omtale de fire Etaters Lønningslove og den dermed i Forbindelse staaende Kompensation og senere de andre Love. Men ogsaa disse sidste ere jo nu blevne omtalte fra forskellige Sider, og jeg skal derfor tillade mig at gøre nogle af disse Forslag til Genstand for Omtale.

Der er saaledes Forslag til Lov om Ændringer i Lov af 20. November 1876 om Pensionering af Underbefalingsmænd m. m. Dette Lovforslag har til Hensigt at bøde paa et uheldigt Forhold; som nærmere er forklaret i Anmærkningerne til § 2, idet der findes en Del Underbefalingsmænd, som, naar de have forrettet god Tjeneste og i det hele taget have udmærket sig, have Adgang til under de nuværende Love at opnaa en højere Stilling, en Stilling, som nærmest kan betegnes som et Embede. Derved komme de ind under den almindelige Pensionslov af 1876, og Forholdet har saa tidligere været det, at naar de bleve afskedigede og pensionerede, regnede man med den Pension, de kunde have opnaaet i Forhold til deres tidligere Stilling som Underbefalingsmænd, i Forbindelse med den Pension, de opnaaede efter deres ny Embede. Man tog altsaa alene Hensyn til den Stilling, de havde, da de bleve forfremmede til Embedsstilling, og ikke til, at de, hvis de vare vedblevne at være Underbefalingsmænd, ikke til Stadighed vare blevne staaende paa dette Trin. Tværtimod, det, at de bleve forfremmede til en højere Stilling, er et Vidnesbyrd om, at de sikkert ogsaa i Underbefalingsmandsstillingen vilde være avancerede. Dette Forhold har man nu søgt at bedre. Man har ønsket, at de ved deres Afskedigelse fra Embedsstillingen skulde faa Pensionen beregnet ved Sammenlægning af deres Tjenestetid som Embedsmænd med den Del af deres Tjenestetid i Underklasserne, der er tilbagelagt efter det fyldte 25de Aar, dog med Fradrag i denne Tjenestetid af de sædvanlige ti Aar. Og saa har man ment, at naar de paa denne Vis bleve undergivne de almindelige Regler for Pensionering af Embedsmænd, maatte de give Afkald paa de Tillæg, der opnaas for Underbefalingsmænd efter 8 eller 16 Aars dadelfri Tjeneste eller paa Grund af Deltagelse i Felttog før det fyldte 25de Aar.